

Părintele Petru Domșa purtând Medalia Răsplata Muncii pentru Biserică
(Colecția Răzvan Mihai Neagu)

Răzvan Mihai NEAGU¹

CONSIDERAȚII PRIVIND VIAȚA ȘI ACTIVITATEA UNUI COLABORATOR AL EPISCOPULUI IULIU HOSSU, PREOTUL PETRU DOMȘA

PRELIMINARII. MEDIUL FAMILIAL, STUDIUL ȘI ÎNCEPUTUL CARIEREI

Petru Pavel Aron Domșa s-a născut la 29 iunie 1885, în localitatea Pinticu din comitatul Cojocna, azi sat în comuna Teaca, jud. Bistrița-Năsăud și provenea dintr-o familie preoțească de

confesiune greco-catolică, tatăl său fiind Teodor Domșa, parohul local.

Din informațiile avute la dispoziție rezultă că subiectul studiului nostru a avut cel puțin doi frați și o soră: profesorul și pictorul bisericesc Flaviu Domșa (1878-1932)²; Iustin Domșa (1891-?), care a studiat științele juridice la Academia Reformată de Drept de la Debrecen (1910-1911) și la Universitatea din Cluj (1911-1914), iar la 19 februarie 1916 a fost promovată doctor în drept la această instituție academică³; Virginia Domșa, căsătorită în 1924 cu muzicianul Heinz Heltmann⁴.

Considerăm de bun augur să precizăm câteva cuvinte despre tatăl lui Petru Domșa, preotul Teodor Domșa (1849-1923), originar din Pețelca, azi parte componentă a orașului Teiuș, jud. Alba, care s-a remarcat printr-o bogată activitate la nivelul comunității locale din Pinticu, unde a păstorit din anul 1877, a reparat biserica parohială și s-a îngrijit de pictura interioară a acesteia⁵.

Tânărul Petru s-a format ca intelectual în cadrul școlilor Blajului și a studiat la Gimnaziul Superior Greco-Catolic, iar ulterior s-a pregătit în domeniul teologiei la Seminarul Arhidiecezan (1905-1909)⁶. Pe când era încă cleric absolut (absolvent), la 24 noiembrie 1910, Petru Domșa s-a cununat la Cătina cu Letiția Elena Dănilă⁷.

La 4 decembrie 1910 a fost hirotonit preot de către mitropolitul Victor Mihaly de Apșa, iar prima parohie unde a păstorit, inițial ca administrator parohial, a fost Suatu, azi comună în județul Cluj, din cadrul districtului protopresbiterial Cojocna⁸.

PREOT ÎN TIMPUL PRIMULUI RĂZBOI MONDIAL

Preotul Petru Domșa s-a remarcat în timpul Primului Război Mondial.

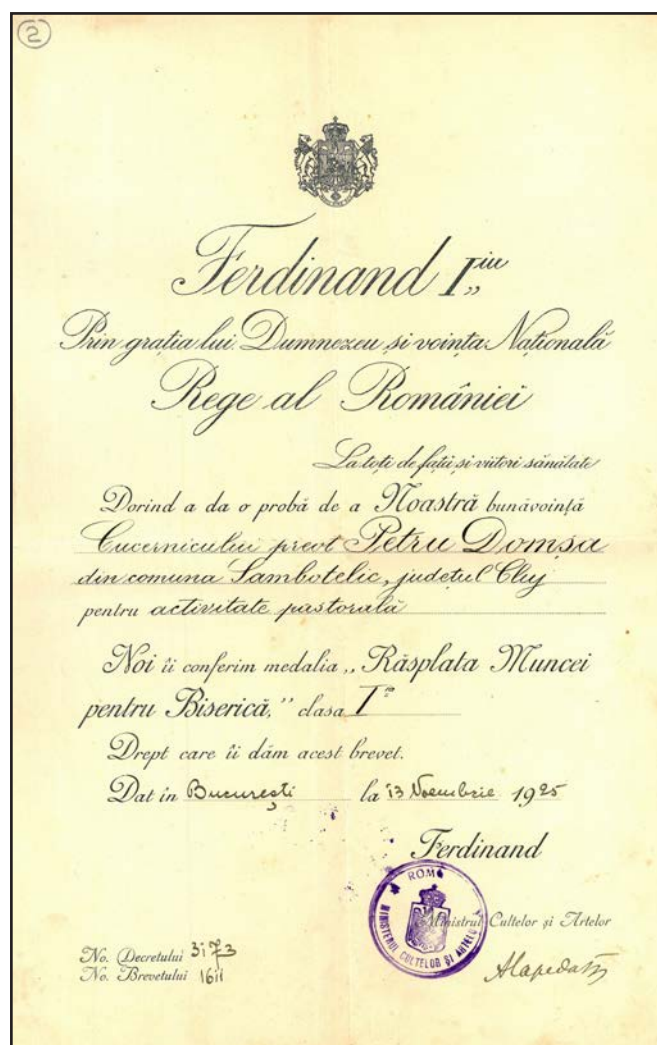
Astfel, în primul semestru al anului universitar 1915-1916, îl regăsim în calitate de student la Facultatea de Drept și Științe Politice din cadrul Universității din Cluj⁹. Nu-și va finaliza studiile juridice, pentru că va merge pe front, în noiembrie 1915, ca preot preot-militar (feldkurat).

A cunoscut îndeaproape marile drame provocate de război. Astfel, el va funcționa pe frontul din Italia, în zona Tirolului, unde armata cezaro-crăiască din care făceau parte și românii din Transilvania, ducea grele lupte cu regatul peninsular. Petru Domșa a fost singurul preot militar greco-catolic din zona Tirolului de Sud, acționând pe întregul front și vizitând toate spitalele de campanie, unde erau aduși răniții.

Despre activitatea sa din zona Tirolului, ziarul blăjean „Unirea”, nr. 65, din 27 iunie 1916, scria, citând o

corespondență de pe front primită de la locotenentul dr. Ilarie Cojocariu: „Cu adevărat zel apostolic a cercetat pe ostașii noștri în toate pozițiile și tranșeele cele mai expuse, întărind și mângâind sufletește pe toți, îndemnând la credință, la plinirea cu sfințenie a datorițelor de ostași buni și creștini. Bucuria ostașilor, când auzeau, că iară vine „popa nostru” ori unde ar fi fost ei: pe munții cei mai înalți, pe drumuri rele, prin zăpadă până în brâu, departe ori aproape de dușman, când vedeau că și „popa lor” împarte soarta cu ei, și simțeau, că nici ei nu sunt părăsiți, ci și ei au părinți sufletești, cari se îngrijesc de ei în năcaz... Bucuria aceasta nu se poate descrie, era pentru ei o zi de sărbătoare, o zi de recreare sufletească și trupească, căci părintele nostru totdeauna le aducea știri nouă, le aducea vorbe bune și mângâiere.

Cu astfel de ocaziuni totdeauna servea părintele Domșa câte o sfântă liturghie sau feștanie în liber, unde cântau ostașii români „Cuvine-să cu Adevărat” ori „Cătră Născătoarea de Dumnezeu” de răsunau Alpii, de se cutremura creasta de gheață a câte unui „Gletscher”

Brevetul de acordare a Medaliei Răsplata Muncii pentru Biserică (Colecția Răzvan Mihai Neagu)

Părintele Petru Domșa întâmpinându-l pe episcopul Iuliu Hossu
(Colecția Răzvan Mihai Neagu)

bătrân cu ochii holbați, scuturându-și zăpada de mii de ani din urechi ca să audă și el mai bine cântarea dumnezească, care poate n'a auzit-o de când e. Între astfel de împrejurări ostașii noștri își uitau pe un moment toate năcazurile și durerile și se simțeau acasă în bisericuța din deal din satul lor.

Afară de front are părintele Domșa și spitalele din Tirol, în acelea încă are o sarcină grea, căci cine are mai mare lipsă de mângâierile credinței noastre sfinte, ca cei bolnavi, schiopi, orbi, schilavi. Și aceasta slujbă și-a plinit-o părintele Domșa cu cea mai mare abnegare, cercetând pe toți bolnavii și neputincioșii, traducând pentru nutrirea spiritului a ostașilor o cârtică scrisă anume pentru soldați din limba germană, care se tipărește în Teschen pe spesele comandai militare și se împarte între soldații români¹⁰.

Pentru activitatea, curajul și meritele dovedite pe front, preotul Petru Domșa a fost distins de către împăratul Franz Joseph, la 13 iunie 1916 cu Crucea serviciului pentru merite religioase „Piis meritis”, clasa a II-a, cu fundă alb-roșie și spade (Geistliches Verdienstkreuz für Verdienste im Kriege)¹¹. Apare ca posesor al acestei decorații în Șematismul militar austro-ungar pe anul 1918¹².

La sfârșitul verii anului 1916, aflat la Bolzano (azi capitala regiunii italiene Tirolul de Sud), Petru Domșa a inițiat o colectă pentru Orfelinatul de la Blaj, reușind

să adune 283 de coroane¹³. La acest moment era deja în rezervă.

Din păcate nu cunoaștem dacă Petru Domșa a fost implicat în evenimentele premergătoare Marii Uniri. Nu avem informații nici dacă a participat sau nu la Marea Adunare Națională de la 1 decembrie 1918 de la Alba Iulia, unde s-a votat unirea Transilvaniei cu România. În mod cert, în calitate oficială nu a luat parte la acest mare eveniment. Numele său nu apare în lista delegațiilor oficiali (cu credențonal).

ACTIVITATE PASTORALĂ ÎN ROMÂNIA MARE: DIN MEDIUL RURAL ÎN CLUJ

În perioada interbelică, începând cu anul 1919, Petru Domșa a fost preot la Sâmbotelec (azi Sâmboleni, sat în comuna Cămărașu, jud. Cluj), parohie inclusă în tractul protopresbiterial Cătina¹⁴. În această calitate, în anul 1924, el face o donație generoasă de 1.000 de lei pentru școlile Blajului, instituții de învățământ cărora le datorează formarea sa intelectuală¹⁵.

Regatul României a știut să răsplătească meritele preotului Petru Domșa, conferindu-i în anul 1925, Medalia „Răsplata Muncii pentru Biserică”, clasa I¹⁶.

În anul 1927 are loc marea schimbare în activitatea pastorală a preotului Petru Domșa, care trece din mediul rural în mediul urban, devenind paroh la Cluj, marele oraș al Transilvaniei.

La 8 august 1927, împreună cu soția sa Letiția, preotul cumpără de la inginerul Nagy Ludovic, cu suma de 405.000 lei, o casă cu două camere și grădină în Cluj, situată pe strada Bogdan Petriceicu Hasdeu¹⁷.

Petru Domșa i-a păstorit pe credincioșii din parohia greco-catolică Cluj-Mănăstur II, care funcționa la biserica cunoscută sub numele de Calvaria, fosta abație benedictină din perioada medievală. Precizăm că acest lăcaș de cult a fost închiriat din 1922 de către

Părintele Petru Domșa și episcopul Iuliu Hossu în mijlocul enoriașilor
(Colecția Răzvan Mihai Neagu)

Episcopia Romano-Catolică a Transilvaniei cu sediul la Alba Iulia, Bisericii Greco-Catolice pentru o sumă simbolică.

Venirea sa la Cluj a însemnat și trecerea de sub jurisdicția ecleziastică a Arhiepiscopiei de Alba Iulia și Făgăraș, în jurisdicția Episcopiei de Cluj-Gherla păstorită de episcopul Iuliu Hossu. A devenit un colaborator apropiat al ierarhului, împreună cu care a fost prezent la numeroase evenimente bisericești și laice.

La 5 august 1931, alături de episcopul Iuliu Hossu și alți preoți, Petru Domșa a luat parte la ceremoniile funerare ale protopopului de Cojocna, Ioan Hațieganu¹⁸.

Preotul Domșa a participat activ la misiunile sfinte, care se defășurau mai ales în perioada Postului Mare. Atenția sa a fost concentrată mai ales pe credincioșii din parohia sa, dar nu numai. Între 16 și 21 martie 1931 a organizat în parohia sa misiunile sfinte (predici și mărturisiri)¹⁹. A făcut același lucru și în anul 1932²⁰.

Pentru toate meritele sale pe plan bisericesc, precum și ca o răsplată a neobositei sale activități, la 5 mai 1935, în cadrul unei Sfinte Liturghii arhieriești celebrată la Calvaria, episcopul Iuliu Hossu i-a acordat rangul de protopop onorific, cu dreptul de a purta brâu roșu²¹.

Relația apropiată pe care Petru Domșa a avut-o cu episcopul Iuliu Hossu a fost vizibilă, prin faptul că ierarhul a vizitat regulat parohia Cluj-Mănăștur II, în preajma sărbătorilor pascale. La Sărbătoarea Floriilor din anul 1936, parohia părintelui Petru Domșa a fost vizitată de episcopul Iuliu Hossu însoțit, printre alții, de canonicul Gheorghe Vidican și profesorul de teologie Emilian Lemeny, ocazie cu care au fost sfințite crucile (cele 14 stațiuni) în amintirea Patimilor Domnului.

În acest context, oficiosul eparhiei de Cluj-Gherla, „Curierul Creștin”, nr. 9 din 1 mai 1936, arăta contribuția părintelui Petru Domșa și a credincioșilor săi la restaurarea bisericii Calvaria: „Credincioșii acestei parohii cari în frunte și sub conducerea pâr. protopop Petru Domșa, din această biserică care înainte de războiu era pustie și lăcaș al bubuitelor, iar în războiu a fost folosită chiar de către miliție, au lăcut un lăcaș vrednic de închinăciune, unul dintre cele mai atrăgătoare din Cluj.

Biserica este îmbrăcată frumos, curățită, se observă ochiul ager și ordonat al membrilor Reuniunii Sfânta Maria „Calvaria”, cari în frunte cu prezidenta lor D-na protopopeasă Letiția Domșa se îngrijesc cu mult zel de casa sfântă a Domnului”²².

În același an, în a doua zi de Rusalii (2 iunie 1936), episcopul Iuliu Hossu a vizitat Școala primară nr. 4 din cartierul clujean Mănăștur, fiind însoțit de preotul Petru Domșa și de marele savant, profesorul

Alexandru Borza²³.

La 25 aprilie 1937 (Duminica Floriilor), episcopul Iuliu Hossu a vizitat din nou parohia păstorită de Petru Domșa și Calvaria, fiind întâmpinat și de copii de la Școala primară nr. 4 din Mănăștur. În cadrul Sfintei Liturghii arhieriești, episcopul Hossu i-a hirotonit preoți pe Octavian Irimieș, Iuliu Stana și Ioan Moisă, a cuminecat 300 de credincioși și a rostit o predică despre intrarea Domnului în Ierusalim²⁴.

O nouă vizită pastorală a ierarhului greco-catolic la parohia lui Petru Domșa s-a consumat în a doua zi de Paști a anului 1938, fiind însoțit de canonicul Gheorghe Vidican și profesorii Emilian Lemeny și Silviu Popa. Cu această ocazie, presa vremii remarcă din nou munca de restaurare a vechii biserici, depusă de părintele Petru Domșa: „Grație hărniciei pâr. Petru Domșa, actualul paroh biserică „Calvaria”, este astăzi frumos restaurată, luminată electric și împodobită ca o adevărată mireasă a lui Hristos”²⁵.

În Duminica Tomii din anul 1939, episcopul Hossu l-a vizitat din nou pe Petru Domșa, fiind însoțit de canonicul Emil Iuga și profesorul Emilian Lemeny. După încheierea Sfintei Liturghii, episcopul Iuliu Hossu a primit flori din partea Reuniunii „Sfânta Maria”, condusă de preoteasa Letiția Domșa, iar ulterior a luat o gustare în casa parohială, în mijlocul familiei Domșa²⁶.

Episcopul Iuliu Hossu a efectuat o nouă vizită în Duminica Tomii a anului 1940 în parohia păstorită de Petru Domșa, fiind însoțit de canonicul Emil Iuga și profesorii de teologie Emilian Lemeny și George Grecu²⁷.

Începând cu vara anului 1940, părintele Petru Domșa va gira partea neoficială a „Curierului Creștin”, publicația oficială a eparhiei de Cluj-Gherla, suplinindu-l astfel pe profesorul Silviu Popa, directorul librăriei și tipografiei diecezane, care era bolnav²⁸.

Anii celui de-Al Doilea Război Mondial au influențat

Părintele Petru Domsa și episcopul Iuliu Hossu în mijlocul unui grup de clerici
(Colecția Răzvan Mihai Neagu)

negativ viața lui Petru Domșa. La 30 august 1940, Italia fascistă și Germania nazistă au impus României odiosul Dictat de la Viena, prin care partea de nord a Transilvaniei, cu o populație majoritar românească, a fost acordată în mod arbitrar Ungariei horstiste. Acest fapt a generat suferințe incalculabile atât pentru populația românească de acolo, maltrată și jefuită, cât și pentru populația evreiască din marile orașe ale regiunii (Cluj, Oradea, Satu Mare, Târgu-Mureș) deportată și exterminată în lagărele germane. În acest context, preotul Petru Domșa decide să se refugieze în România, stabilindu-se la Alba Iulia. Biroul Populației din orașul Marii Uniri îi emite la 14 aprilie 1943 o Carte de Identitate.

În octombrie 1944 era încă la Alba Iulia, unde primește o carte postală (scrisă la 14 octombrie 1944) de la un cunoscut, sergentul M. Truță din cadrul Regimentului nr. 6 Roșiori Motorizat, aflat în comuna Brădești, jud. Dolj. Preotul Petru Domșa era înștiințat că: "În urma evenimentelor survenite [cel mai probabil este vorba de evenimentele de la 23 august 1944] am avut de suferit file de adâncă frământare și neliniște. Sărmașul fiind eliberat voi căuta să fiu acolo cât de repede. Dacă întâmplător se află cineva din părinții acelea care cunoaște din situația de pe la Sărmaș vă rog să-mi scrieți la Timișoara, unde plec ca fiind desconcentrat. În drum spre Sărmaș mă voi opri și pe la Alba Iulia. Nu știu nimic de nimeni, frați, părinți, rude"²⁹.

Condiția de refugiat nu i-a știrbit deloc credința preotului Domșa. Astfel, la 8 septembrie 1942 (Sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului), participă la pelerinajul de la Mănăstirea Lupșa din județul Cluj-Turda, alături de personalități clericale, precum Augustin Pop, egumenul Mănăstirii Obreja, Dumitru Neda, canonic al capitelului Catedralei Sfânta Treime

Timbrul fiscal s'a aplicat pe fișa: informativă pentru eliberarea cărții de identitate.

DEGETUL ARĂTĂTOR STÂNG

SERIA	AA	Nr.	1154	ANUL	1943	LUNA	Aprilie	ZIUA	14
				SEFIUL BIRoulUI POPULAȚIEI M. UNIRII		SEMĂNĂTURA		CODUL	
						16.			

Cartea de identitate a părintelui Petru Domșa emisă la Alba Iulia_1
(Colecția Răzvan Mihai Neagu)

BIRoul POPULAȚIEI DIN ALBA IULIA

CARTE DE IDENTITATE

CIFRUL PERSONAL	1	AL	B-730
NUMELE			
de familie	Domșa		
de botez	Petru		
LOCUL NAȘTERII			
Localitatea	Pinticu		
Județul (Țara)	Mures		
DATA NAȘTERII			
Anul	1885	luna	Iunie
		ziua	29
Semnătura titularului			
[Semnătură]			

Cartea de identitate a părintelui Petru Domșa emisă la Alba Iulia_2
(Colecția Răzvan Mihai Neagu)

din Blaj sau Coriolan Sabău, parohul greco-catolic de Turda Veche³⁰.

Petru Domșa a rămas activ și în perioada postbelică sau cel puțin la începutul acesteia, iar presa epocii îl surprinde, la 22 septembrie 1946, ca participant la Misiunile Sfinte organizate în localitatea Fiea de Jos din județul Turda (azi sat în comuna Ciurila, jud. Cluj). În acest cadru, alături de alți preoți, el a celebrat Sfânta Liturghie, a predicat și a participat la sfințirea unei cruci amplasate pe cel mai înalt punct al hotarului satului. Petru Domșa a predicat despre importanța și puterea Sfintei Cruci, care este semnul mântuirii³¹.

Petru Domșa a avut o remarcabilă activitate publicistică, fiind autorul a diverse articole apărute în "Curierul Creștin", publicația oficială a diecezei de Cluj-Gherla, mai ales la sfârșitul anilor 1930. Dintre acestea rețin atenția: Legea dragostei³²; Preotul conștient³³; Gânduri de Crăciun³⁴; Iarăși Sfânta Liturghie³⁵; Emancipare³⁶; Amăgiri³⁷.

Din păcate, în stadiul actual al cercetărilor, nu avem date despre sfârșitul vieții preotului Petru Domșa. Știm doar că la începutul toamnei anului 1946 trăia.

De asemenea, nu știm dacă a avut de suferit în timpul regimului comunist, care atunci era în plin proces de acaparare a puterii, cu sprijinul Moscovei. Numele său nu apare pe lista celor arestați pe motive politice sau profesionale.

Considerații finale

Petru Domșa rămâne în istorie o figură luminoasă a preoțimii române din Transilvania. Destinul său a fost

puternic marcat de cele două războaie mondiale; la primul a luat parte chiar pe front, iar al doilea l-a adus în starea de refugiat.

Format ca intelectual la școlile Blajului, Petru Domșa a păstorit atât în mediul rural, la Suatu și Sâmboleni, cât și în mediul urban, la Cluj, devenind un apropiat al episcopului Iuliu Hossu.

CONSIDERATIONS REGARDING THE LIFE AND ACTIVITY OF A COLLABORATOR OF BISHOP IULIU HOSSU, PRIEST PETRU DOMȘA

Abstract: This material has as main objective the bringing to the public's attention of a Greek-Catholic priestly figure from Transylvania, less known to the reading public and even to the researchers, Petru Domșa. He trained as an intellectual in the Blaj schools. During his activity, he was a

parish priest in Suat and Sâmboleni, as well as in the Greek-Catholic parish of Cluj-Mănăștur II. Petru Domșa stood out during the First World War, when he was a military priest in the Austro-Hungarian army on the Italian front. In the interwar period, Petru Domșa was a close collaborator of Bishop Iuliu Hossu. The Second World War negatively influenced the life of Petru Domșa. He was forced to take refuge from Cluj, which was ceded to Hungary, in Alba Iulia.

Keywords: priest, First World War, Cluj, Iuliu Hossu, refugee.

NOTE

- [1] Colegiul Tehnic Turda, jud. Cluj; e-mail: neagumihai20@yahoo.com.
- [2] Despre Flaviu Domșa a se vedea: Nicolae Comșa, Teodor Seiceanu, *Dascălii Blajului*, Editura Demiurg, București, 1994, p. 148; Ana Tatai, Cornel Tatai-Baltă, *Anuarul Liceului de Băieți Greco-Catolic din Blaj (1853-1945)*, Editura Altip, Alba Iulia, 2017, p. 73.
- [3] *Unirea*, Anul XXVI, Blaj, 24 februarie 1916, nr. 18, p. 4; Cornel Sigmirean, *Istoria formării intelectualității românești din Transilvania și Banat în epoca modernă*, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2000, p. 618, nr. 5606; p. 514, nr. 3628.
- [4] *Unirea*, Anul XXXIV, Blaj, 16 februarie 1924, nr. 7, p. 3.
- [5] *Foia Poporului*, Anul VI, Sibiu, 15/27 noiembrie 1898, nr. 47, p. 556; Șematismul veneratului cler al Arhidiecesei Mitropolitane Greco-Catolice Române de Alba Iulia și Făgăraș, pre anul Domnului 1900 de la Sânta Unire 200, Blaj, Tipografia Seminarului Arhidiececesan, p. 701; *Unirea*, Anul XXXIII, Blaj, 10 noiembrie 1923, nr. 45, p. 3.
- [6] Cornel Sigmirean, *Intelectualitatea ecleziastică. Preoții Blajului (1806-1948)*, Editura Universității „Petru Maior”, Târgu-Mureș, 2007, p. 223, nr. 1523.
- [7] *Unirea*, Anul XX, Blaj, 26 noiembrie 1910, nr. 48, p. 397.
- [8] *Unirea*, Anul XX, Blaj, 10 decembrie 1910, nr. 50, p. 413; Șematismul veneratului cler al Arhidiecesei Mitropolitane Greco-Catolice Române de Alba Iulia și Făgăraș pe anul 1911, Blaj, Tipografia Seminarului Teologic Greco-Catolic, p. 91.
- [9] Cornel Sigmirean, *Istoria formării intelectualității românești din Transilvania și Banat în epoca modernă*, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2000, p. 526, nr. 3853.
- [10] *Unirea*, Anul XXVI, Blaj, 27 iunie 1916, nr. 65, p. 1-2; Augustin Țărău, „Cu moartea pre moarte călcând”. *Românii din vestul Transilvaniei în anii Primului Război Mondial. Documente*, vol. II „La zidirea lumii noi...”, Editura Academiei Române, București, 2018, p. 92-93.
- [11] *Unirea*, Anul XXVI, Blaj, 27 iunie 1916, nr. 65, p. 1.
- [12] *Ranglisten des Kaiserlichen und Königlichen Heeres 1918*, Wien, 1918, p. 1657.
- [13] *Unirea*, Anul XXVI, Blaj, 24 august 1916, nr. 86, p. 4.
- [14] *Unirea*, Anul XXIX, Blaj, 10 octombrie 1919, nr. 215; p. 2; Șematismul veneratului cler al Arhidiecesei Mitropolitane Greco-Catolice Române de Alba Iulia și Făgăraș pe anul 1923, Blaj, Tipografia Seminarului Teologic Greco-Catolic, 1923, p. 29.
- [15] *Unirea*, Anul XXXIV, Blaj, 19 aprilie 1924, nr. 16, p. 3.
- [16] Arhiva personală Răzvan Mihai Neagu, dosar Preot Petru Domșa, f. 2.
- [17] Arhiva personală Răzvan Mihai Neagu, dosar Preot Petru Domșa, Contract de vânzare-cumpărare, f. 3.
- [18] *Curierul Creștin*, Anul XIII, Gherla, 15 august 1931, nr. 16, p. 139.
- [19] *Curierul Creștin*, Anul XIV, Cluj, 1-15 aprilie 1932, nr. 7-8, p. 46.
- [20] *Curierul Creștin*, Anul XV, Cluj, 15 februarie 1933, nr. 4, p. 40.
- [21] *Curierul Creștin*, Anul XVII, Cluj, 1 mai 1-15 iunie 1935, nr. 9-11, p. 67.
- [22] *Curierul Creștin*, Anul XVIII, Cluj, 1 mai 1936, nr. 9, p. 66.
- [23] *Curierul Creștin*, Anul XVIII, Cluj, 1-15 iulie 1936, nr. 13-14, p. 91.
- [24] *Curierul Creștin*, Anul XIX, Cluj, 15 iulie 1937, nr. 14, p. 72.
- [25] *Curierul Creștin*, Anul XX, Cluj, 1-15 mai 1938, nr. 9-10, p. 74.
- [26] *Curierul Creștin*, Anul XXI, Cluj, 1-15 mai 1939, nr. 9-10, p. 62-63.
- [27] *Curierul Creștin*, Anul XXII, Cluj, 15 mai 1940, nr. 9, p. 76-78.
- [28] *Curierul Creștin*, Anul XXII, Cluj, 1-15 iunie 1940, nr. 10-11, p. 89.
- [29] Arhiva personală Răzvan Mihai Neagu, dosar Preot Petru Domșa, Cartă poștală, f. 4.
- [30] *Unirea*, Anul LII, Blaj, 12 septembrie 1942, nr. 36, p. 4.
- [31] *Viața Creștină*, Anul XII, nr. 18, Cluj, 29 septembrie 1946, p. 4.
- [32] *Curierul Creștin*, Anul XVIII, Cluj, 15 noiembrie 1936, nr. 22, p. 145-146.
- [33] *Curierul Creștin*, Anul XXI, Cluj, septembrie 1939, număr special, p. 129-130.
- [34] *Curierul Creștin*, Anul XXI, Cluj, 15 decembrie 1939, nr. 24, 177-178.
- [35] *Curierul Creștin*, Anul XXII, Cluj, 1 mai 1940, nr. 8, p. 70-71.
- [36] *Curierul Creștin*, Anul XXII, Cluj, 1-15 iunie 1940, nr. 10-11, p. 90.
- [37] *Curierul Creștin*, Anul XXII, Cluj, 1 august 1940, nr. 14, p. 112-113.